

FAKTS IR PATIESS,
REĀLS NOTIKUMS,
PARĀDĪBA.

VIEDOKLIS IR KĀDA
CILVĒKA UZSKATS, ATTIEKSME
PRET KĀDU NOTIKUMU,
PARĀDĪBU.

1. Padomā un atbildi!

Kāpēc Jancis domāja, ka tikai baltās aitas dod garšīgu pienu?

Kā vectēvs Janci pārliecināja, ka Janča viedoklis nav pareizs?

Kāpēc, tavuprāt, internetā reizēm ir rakstītas muļķības?

Vai tu kādreiz esi noticējis muļķībām, ko redzēji internetā? Kādas tās bija?

Kas var notikt, ja cilvēki ticēs visam, ko redz internetā?

2. Apskati internetā atrastus attēlus un atzīmē, kas ir patiesība (P), kas nē (N)! Paskaidro! Atrodi informāciju par ozolu internetā! Kur tu to ieguvi? Vai šim avotam var ticēt? Salīdziniet klasē atrasto informāciju!

3. Aizpildi tabulu un spēlējiet spēli "Patiesība vai meli"! Katrs nolasa uzrakstītos teikumus par sevi (jauktā secībā), pārējie cenšas noteikt, kurš no teikumiem ir meli. Kā var noteikt, ka fakts nav patiesss?

Patiesss fakts par mani	
Patiesss fakts par mani	
Nepatiesss fakts par mani	

4. Apskati attēlu un uzraksti trīs faktus par māju!

1. fakts _____

2. fakts _____

3. akts _____

5. Apskati 4. uzdevuma attēlu un aizpildi tabulu! Iekrāso tabulā patiesos faktus!

Attēla apraksts	Patiesība	Vairāk patiesība nekā nepatiesība	Vairāk nepatiesība nekā patiesība	Meli
Attēlā redzama pils.				
Attēlā redzama privātmāja.				
Māja ir zaļā krāsā.				
Pie mājas ir liela atpūtas vieta.				
Ap māju aug koki.				
Pie mājas stāv mašīna.				
Māja ir skaista.				

6. Šo māju pārdod. Izlasi, ko interneta sludinājumā raksta par šo māju!

Izcili skaista, liela un saulaina māja klusā vietā.
Šī māja ir katras ģimenes sapnis – īsta pils.
Pie mājas ir burvīgs dārzs, kurā zied rozes.
Iekopts lielisks sporta laukums.
Netālu ir liels veikals.
Pērc tūlīt, tik laba piedāvājuma vairs nebūs!

1. Iedomājies, ka tu neesi redzējis mājas fotogrāfiju. Ko tu domātu par māju pēc šī sludinājuma izlasīšanas? Ko tu pastāstītu draugam par šo māju?
2. Kāpēc sludinājuma teksts un reālā situācija atšķiras? Ko vēlas sludinājuma autors?
3. Kā tu noskaidrosi, kā māja izskatās patiesībā?

7. Lasi pasaku un labajā malā atzīmē vietas, kur redzi, ka informācija tiek sagrozīta! Pārrunājiet pasaku! Vai aprakstītā situācija ir iespējama arī mūsdienās? Iestudējiet šo pasaku klasē!

SKAIDRS, KA TĀ IR PATIESĪBA

Šaušalīgs notikums! – drebinājās kāda vista, kas dzīvoja tai pilsētas daļā, kur šis notikums nebija norisinājies. – Tas ir šaušalīgs atgadījums vistu kūtī!

Un tad viņa atstāstīja šo briesmīgo notikumu, un pārējām vistām spalvas šausmās saslējās stāvus. Skaidrs, ka tā bija patiesība, ko viņas dzirdēja.

Tas notika citā pilsētas daļā, kādā vistu kūtī. Saule rietēja, un vistas lēca laktā. Viņu vidū bija arī balta vistiņa ar īsām, pūkainām kājiņām. Lecot uz laktas, viņa netīšām ieknāba sev, un viņai izkrita maza, balta spalviņa.

– Re nu, kā man gadījās! – viņa noteica. – Nekas, jo vairāk spalvu es sev izplūkšu, jo skaistāka izskatīšos.

Tas bija teikts pa jokam, jo viņai bieži patika jokot. Un tad viņa iemiga.

Visapkārt valdīja tumsa, vistas sēdēja cieši cita pie citas un bija iemigušas, tikai tā, kas sēdēja vistuvāk baltītei, vēl negulēja. Viņa piebikstīja savai kaimiņienei un pačukstēja:

– Vai tu dzirdēji? Es negribu nevienu nosaukt vārdā, bet mūsu vidū ir vista, kas grib sev izplūkt visas spalvas, lai izskatītos skaista.

Virs vistām bēniņos dzīvoja pūce ar savu pūces vīru un pūces bērniem. Viņu ģimenē visiem bija smalka dzirde, tāpēc viņi dzirdēja visu, ko vista čukstēja.

– Vīrs, vai tu dzirdēji? Kūtī ir vista, kas tiktāl aizmirsusi, kā vistai jāuzvedas, ka izplūc sev visas spalvas! Tas man jāpastāsta kaimiņu pūcei! – un pūce aizlidoja.

– Uhū! Uhū! – pēc brītiņa abas pūces brēca, notupušās pie kaimiņu mājas baložiem. – Vai esat jau dzirdējuši? Kāda vista sev izplēsusi visas spalvas! Viņa noteikti nosals, ja jau nav nosalusi! Uhū! Uhū!

– Kurrr? Kurrr? – dūdoja baloži.

– Tepat kaimiņu pagalmā! Mēs to redzējām tikpat kā pašas ar savām acīm! Tas ir garš stāsts, to nemaz nevar izstāstīt, bet skaidrs, ka tā ir patiesība!

– Trrakki! Trrakki! – baloži nesa ziņu tālāk.

– Kaimiņos esot kāda vista vai pat divas, kas izplēsušas sev visas spalvas, lai atšķirtos no citām. Tā var saaukstēties un nomirt, un šīs divas jau arī esot pagalam!

– Augšā! Augšā! Kikerigū! – brēca gailis, modinādams vistas.

– Kaimiņos trīs vistas noplēsušas sev visas spalvas! Stāstiet to visiem, tas ir briesmīgs stāsts!

– Stāstiet tālāk! – svilpa sikspārņi un kladzināja vistas.

Un tā šis stāsts apmeta loku pa visu pilsētu un atgriezās tur, kur bija cēlies.

– Piecas vistas, – tā tagad skanēja šis stāsts, – izplūkušas sev visas spalvas un nobeigušās.

Mazā vistiņa, kura bija pazaudējusi vienu spalviņu, vairs nepazina šo stāstu un nosolījās par to uzrakstīt avīzei. – Tas būs brīdinājums visām vistām!

Šis notikums iekļuva avīzēs, visi to lasīja un teica:

– Skaidrs, ka tā ir patiesība! Kādas šausmas!

Un ko mēs teiksim? Tā nūdien ir patiesība, ka no vienas nieka spalviņas var izpūst piecas vistas un vēl daudz ko vairāk.

